

Folkskollärarinnemötet i Stockholm.
fortsattes i går den 17 april.

Ordföranden, fröken Hellygren, öppnade dagens för-
handlingar. Vid mötets öppnande hade ^{docenten} tillfrö-
ken Eschelsson afsändts följande telegram: ---

Å detta ^{tack} telegram hade ett svarstelegram, så
lydande, influtit.

Ordföranden för folkskollärarinnemötet i Stockholm,
Jag beder Eder till de till möte i Stockholm
församlade folkskollärarinnorna framföra
mitt varma tack för det mig tillstända
telegrammet. Det bistånd jag kunnat lämna Eder
i den pågående striden har tyvärr varit ringa,
men det har lämnats med djupt förstående af denna
Eder strid. Alla arbetande kvinnor stå i tacksam-
hetsböld till folkskollärarinnorna för den energi
och den målmedvetenhet, med hvilka de sökt
såna en gammal rättighet, hoars förlust skulle
blifva af djupgående betydelse för alla arbetan-
de kvinnor.

Elsa Eschelsson.

Dagens förhandlingar af begynte med dagens
brännande fråga: Lönefrågan.

Sedan fröken Ida Johansson, Stockh., redogjort för
frågans utveckling och läge antogs följande reso-
lution.

Då Hingst. prop. om löneröglering för folk-
skolans lärarekar afser ett brytande af den sedan
50 ^{år} lagstadgade likställigheten mellan folkskolans
lärare och lärarinnor i fråga om förmåner (lön),
men ett bibehållande af likställigheten i fråga om
skyldigheter;

då ett bifall till nämnda förslag oförändrat
skulle innebära en orättvisa mot folkskolans
lärarinnor och ett underkännande af deras verk-
samhet inom skolan

då slutligen ett beslut i förnämnda riktning
utiföreläktigt skulle komma att menligt in-
verka på folkskolans utveckling.

så vill mötet nedlägga sin bestämd protest mot det Hingh. löneregleringsförslaget och framhålla, att en för hela folkskolans lärarekår tillfredsställande lösning af dess lönefråga kan öfver genom bifall till folkskoleinspektör R. Johansson's motion eller också på det sätt, som ledamoten af riksdagens andra kammare H. Wernerssten föreslår i en af honom väckt motion, hvilken hafdar principen om lika lön för lika arbete.

Jom lett andra moment i frågan! stod. Skodet för undervisning i kvinnlig slöjd. Äfven detta alltså en hufvudsak, ^{Ulyder} af diskussionen framgick orättvisan i att statsbidraget för ^{s.k.} manlig slöjd utgår med dubbelt så stort belopp som för s.k. kvinnlig. Därtill har bidraget till den förra varit fixerat till ^{per} gruppen af 15 elever, under det barnantalet för det ^{erhållande} senare varit bidragets ^{ännda till 50} kunnat vara huru stort som helst. Äfven här går igen lagstiftarnes värdesättning af det kvinnliga arbetet igen, icke blott den undervisandes utan äfven det den undervisades. Det har t. ex. inträffat, att en lärarinna för blotta statsbidraget velat undervisa flickor i slöjd, alltså utan ett öres utgift för kommunen, men blifvit nekad. Stödet gjordes följande uttalande: Då flickornas uppfostran är af lika stor betydelse som gossarnes, då den s.k. ~~man~~ kvinnliga slöjden som uppfostringsmedel icke är den s.k. manliga slöjden underlägsen, då dessutom den kvinnliga slöjden är af stor praktisk betydelse för flickornas framtida lif, så bör stats^{anslaget} ~~bidraget~~ vara lika stort för hvarje grupp slöjdande barns undervis-